

2. Njepřechězjeljo na naš džeja
W zhykej wulkej hromadži,
Přched wrotami hižom steja -
Wutupicź lud zionski.

3. Stawajmy dha k wojowanju!
K měrej njejsmy rodženi;
Stacź hacź k wječoru a k ranju
Nam šo šluscha we bitwi.

4. Na nich wojowarjo Boži!
Njesnajecze wodžerja?
Na njeho šo wěra škoži,
We nim dobyče tež ma.

5. Komdžicź nětk šo hišće chzylj?
Komdjenje nam nješe strach.
Čińcze, šo šo byšće křyli
Se škitom we bėdženjach!

6. Wšmicze šobu klobuť šboža
A do ruki Ducha mjecź!
S nim tych pobijcze, kiž hroža!
Teho dla šo nastróžecź

7. Dyrbja njepřechězjeljo jeho;
Duch šo njeda podušecź.
My pať móż a křóbkosć š njeho
Szebi chzemy wuprošecź.

8. Tak šo bėdžmy w Božim mjeni,
Bėdžmy šo hacź do kónza!
Doniž njejsmy wumóženi
S zionskeho bėdjenja.

152.

(M. 25./2. 1876.)

Glóš: K tebi šo wolam š hlubiny.

Maš, Wótcze, njedasch spytowacź
Přches naše samóženje,
Ty chzesch nam móż a šylnosć dacź,
Hdyž widžišch wošlabnjenje.
Ach njekhodź š nami do šuda
A njewjedź naš šam šwoje dla
Do šeho spytowanja!

2. We wšchem, šchtož šym a spocžinam,
Mje přchewodź, Knježe Božo!

Přched lóžkej myšlu swarnuj šam,
Hdyž póščelešch mi šbožo!
Mje šakhowaj tež we horju
Přched rudženjom a štyšknošću
A přched wšchem morfotanjom!

3. Mjech woczi mojej čzištej stej,
Mjech póščiwne šu stawy,
A wušchi šlowu pošluschnej,
Mjech rot je w rycžach prawy!
Budź wěra moja wutrobna
A nadžija budź wješeka
A šprawna moja lubošć!

4. Mje napjelú š prawej křóbkosću,
So strach mje njepowali,
So lošchtu, kiž šo hibaju,
Mje bychu nješludali!
Mjech ničžo, šchtož je wot čžerta,
Hněw, šawiscź, hidjenje a kža
Mi njewošškodži dušchu!

5. Přches twoju šmjercź, Knješ Jesuřo,
Mjech lošchtam wotemrjeju!
Mjech přchi tebi, mój Šbóžniko,
We spytowanju steju!

Tón wěšće čžeka přched hrěchom
Tak runje jako přched hadom,
Šchtož na twój křich přchez hlada.

6. Hdyž čžert, šwět, čžeko spytuja,
So šam šo njedohladam,
Mi wšchelle šycze wlecžerja,
Mje šawješć chzedža k padam,
Dha wjedź, Knješ Jesu špytany,
Kiž ty šam wšchedomóžny šy,
Mje š teho k přchewinjenju!

153.

(M. 2./3. 1876, wječor.)

Glóš: D ty lubošć přche wšchu měru.

Mještyšchich ty Knješa wolacź:
„Šchto mój šlužobnik bycź chze?
Žně šu wulke domoj khowacź,
Ale žnježow mašo je.“